

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 8 fl. 60 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrația telegrafului arhiepiscopal Sibiu, strada Măcelarilor 4/1.
Corespondențele sînt a se adresa la:
Redacția „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.

Episole nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 or., — de două ori 12 or., — de trei ori 15 or., rândul cu litere garmonioase și timbrul de 30 cr. pentru
șe-care publicare.

Sinodul arhiepiscopal.

Sedință (IX) 13 Aprilie

Se cetește și se verifică protocoletul sedinței premergătoare.

Dep. D. Comșa interpelează pe presidiu: Cum vine de se că chirotonesc preoți și diaconi fără să aibă parochii, în care să fie aleși?

Prezidiul: Chirotonind fără a reflecta că respectivii ai parochii ori n'au, me folosesc de dreptul ce-l are Arhiepiscul. De alt cum pentru trebuințele arhiepisciei am fost necesitat să chiriontonesc preoți și diaconi.

Dep. P. Cosma: Considerând că d. secretariu al fundației Șaguniane a renunțat la competențele sale până la 315 fl. fac propunerea: să-i se exprime recunoștința pentru acutl acesteră genos.

Prezidiul: Comisia se a luat act de faptul acesta în protocolul seu ca de un act de generozitate.

În urmarea acestei deslușiri dep. P. Cosma își revoacă propunerea.

Dep. P. Cosma ca rațor: Comis. organizatoare i s-a asternut prestudare propunerea dep. V. Roșescu referitoare la înființarea fondului de pensiune pentru preoți și protopresbiterii din arhiepiscie. Propunerea constă din mai multe părți. Una din părțile acestei și anume punctul I din propunere, în care se cere deslușire: că ce s'a făcut cu cele 10%, cari s'au detras până la anul 1875 pe seama unui fond de pensiune ce ar fi să înființă, și că unde se administrează aceia și de natură financiară și ar fi bine să se dea comisiunii financiare. Referitorul la celelalte puncte (II, III, IV, V, VI) comisia se organizează și gata a'și face propunerile sale.

În punctele II — VI ale propunerii și espusă modalitatea, după care crede propunatorul că ar trebui să se urmeze la înființarea unui fond de pensiune pentru preoți, fiindcă întrebarea aceasta s'a rezolvat prin un alt concurs al sinodului actual, în care

se însarcinează consistoriul arhiepiscopal cu elaborarea unui regulament în privința înființării unui fond de pensiune, comisia se propune a se transpunse partea aceasta a propunerii dep. V. Roșescu consistoriului spre ulterioră afacere. Se promovează propunerea comisiunii relativ la punctele II — VI ale comisiunii financiare.

Urmează la ordinea diley referată comisiunei scolare. Referatul comisiunei dep. Dr. N. Pop. Comisia se scolare are onore a se prezenta cu o recensuare asupra unui regulament pentru scoalele noastre primare populare din arhiepiscie. E de cea mai mare însemnatate cestinuarea aceasta, care a avut și ea soartea sa. Încă din anul 1870 aflăm urme referitoare la luarea de dispoziții speciale elaborarea unui regulament. În anul 1880 s'a prezentat sinodului un proiect de regulament care proiect se aflat apt a se luda de basă la desbaterea specială. Din motive nu apte a fi luate în considerare se luda însă dela ordinea diley proiectul prezentat. Se promulgase tocmai legea pentru introducerea limbii maghiare în scoalele populare, care dispozițione nu se lăsă în proiectul prezentat în considerare. Proiectul ce n' se prezintă așa și emendat și prelucrat, înțînd cont de toate dispozițiunile de stat referitoare la scoalele populare, și se poate luda de basă la desbaterea specială. În urmă, din nebăgare de samă, fiind cuprinși și cu alte afaceri sinodale, am trecut la corectură cu vedere la lipsa subscrizerii presidențiale.

Dep. A. Trombitas: Gregsal s'a întărit la tipărire. Eu am avut a face corectura, și fiindcă acum sub decursul acestei sesiuni se tipări parte din urmă, din nebăgare de samă, fiind cuprinși și cu alte afaceri sinodale, am trecut la corectură cu vedere la lipsa subscrizerii presidențiale.

Dep. Dr. D. P. Barcianu: Eu cred că cestinuarea ca aceasta formală și mică și ca atare nedeană de oportunitate, deci nici nu voi să usez de ea în privința aceasta cu toate că chiar pe mine me privesc foarte de aproape.

Eu am fost autorul proiectului de regulament, care s'a luat dela ordinea diley. Motivul, care mă îndeamnă să vorbi în cestinuarea aceasta și al tul. Acum un an mi se qisește, că pro-

ține cont de toate dispozițiunile ce privesc scoalele populare; și că în partea didactică ține săma de toate obiectele de învățământ în mod corespondător; asemenea consideră toate casurile eventuale, care ar reclama introducerea certării disciplinare. Aptitudinea acestui proiect se constată și din considerarea punctului, care a adus până acum pe învățători noștri în multe și mari peripetii. Referințele organelor noastre bisericești cu organele streine, de stat, sunt aici bine preciseate. Acestea și era o necesitate absolută. Din motivele finitare comisiunile se simte îndrepătățită a recomanda proiectul prezentat ca basă pentru desbaterea specială.

Pentru înlesnirea desbaterii premit, ca multe schimbări nu s'au făcut și cele facute sunt formale.

Schimbări esențiale a facut comisiunea numai două.

Dep. N. Popa: Voiu a da o mică deslușire! Multă dintre domini depuști se vor fi impiedcată creând că proiectul prezentat nu ese din consistoriu, de care cea no poartă subscrizerea presidențială. În sedință consistorială s'a pertractat însă cestinuarea și numai din greșală au remas o subscrisare afară.

Dep. A. Trombitas: Gregsal s'a întărit la tipărire. Eu am avut a face corectura, și fiindcă acum sub decursul acestei sesiuni se tipări parte din urmă, din nebăgare de samă, fiind cuprinși și cu alte afaceri sinodale, am trecut la corectură cu vedere la lipsa subscrizerii presidențiale.

Dep. Dr. D. P. Barcianu: Eu cred că cestinuarea ca aceasta formală și mică și ca atare nedeană de oportunitate, deci nici nu voi să usez de ea în privința aceasta cu toate că chiar pe mine me privesc foarte de aproape.

Eu am fost autorul proiectului de regulament, care s'a luat dela ordinea diley. Motivul, care mă îndeamnă să vorbi în cestinuarea aceasta și al tul. Acum un an mi se qisește, că pro-

iectul făcut de mine a trebuit să se ie de ordinea diley fiindcă cuprinde multe lucruri contrare dispozițiunilor congresuale. Comparând proiectul de fată cu cel luat de ordină diley, din motiv destul de ponderos, așa, că e tot cel vechi, cel luat dela ordină diley cu unele schimbări de termini și de construcții. În esență nu s'a făcut nici o schimbare, atâră că se ține cont și de dispozițiunea legii referitoare la introducerea limbii maghiare în scoalele populare, care legă insă se promulgase după ce s'a fost asternut proiectul cel vechi consistoriului.

Ar mai fi încă o mică schimbare în ceea-ce privesc învățământul intuitiv. În proiectul cel vechi se privesc învățământul intuitiv ca un obiect de învățământ de sine stător. Păreri pedagogilor au fost și în parte sănătoase și adă înțel împărtășit în punctul acesta. Mai multă popularitate a căstigat de un timp în coace vederea aceea, ca învățământul intuitiv să fie numai un principiu, conform căruia s'a să îndeplinească învățământul în scoalele primare. *) În sensul acestor vederi m' am fost apucat și eu a îndrepta proiectul cel vechi.

Deosebirea între proiectul cel vechi și cel nou e așa dară numai formală, în esență nu s'a schimbat nimic în cel nou. Dacă proiectul

) Ca obiect de învățământ separat se tragează învățământul intuitiv în clasa I, cu începătorii. Cunoșințele, ce le aduc copiii din casa părintelească sunt puține și în cele mai multe cazuri nesigure, nechiare și necorecte. Chiarificarea cunoșințelor aduse în scoala și în învățământul său se face prin exerciții intuitiv. Materialul pentru exerciții acestei și a din impregăinirile copiilor. Dela clasa I-a în sus învățământul intuitiv înceată și mai și obiect de învățământ și numai principiu conform căruia au se propuse tot obiectele de învățământ. Obiect separat în adeveratul înțeles al cunovințelor nu formează învățământul intuitiv în clasa I; și așa și numai baza pentru inițierea copiilor în scriere și cete-

FOITA.

Charles Darwin.

Charles Robert Darwin, s'a născut în 12 Februarie 1809 în Shrewsbury. Tatăl său, un medic, se ocupa puțin cu științele naturale. Bunul său, Erasmus Darwin, genialul medic și poet, a fost unul dintre corifeii pe terenul atât de modificat de nepotul său.

Charles Darwin primă prima sa educație în Shrewsbury, unde visă scoala 7 ani, până la 1825. În etate de 16 ani se înscrise la universitatea din Edinburgh și doi ani în urmă mergea la Cambridge, unde studia Botanica și Geologia. În 1831 luă ac primul grad academic.

Viața în colegii și universitate și dispăru lui Darwin, după propria-i mărturisire, dar cu atât mai mult iu-

be sportul și vînătoarea, umblând și scrundând natura.

La anul 1831 în 27 Decembrie, pleacă el cu capitanul Fitzroy, într-o expediție scientifică, în care își desvoltă toate poterile și facultățile lui de aleg cercetător. El vizită insulele promotorului verde, America sudică, insulele Falkland, archipelul Galapagos, Otaheiti, Australia, Noazeland, Vandiem, Mauritius, St. Helena, Azorele etc. Pretutindeni își facu observații, făcea excursiuni în interiorul acelor țări și insule lățindu-i orizontul său spiritual în toate direcțiunile.

În anul 1833, Darwin se află în America sudică. Aci, în apropiere de Montevideo, descoperi el scheletul unui Armadil fosil, observă marea asemănare cu armadilii mici ce trăiesc în același loc și acum în America sudică. În data se născu întrărul cugetul că aceea asemănare frapantă trebuie explicată prin o legătură de înrudire resp. monogene. Există deci o continuitate de producție între speciile existente și cele ce au dispărut de

mult; diferențele schimbări însă au fost cauzate care face că fauna existență aici dif. în anumite puncte ale organizației de restrâbunii ei. Tot aceasta există și în privința plantelor de ordină și celor de acum. Această idee fundamentală o concepu Darwin în 1833. Este cum se exprimă el în sușul într-o scrisoare către un amic despre data nașterii teoriei sale: „Scumpul meu Domn! Când eram pe bordul corabiei și faceam marea mea călătorie, credeam în durabilitatea speciilor, dar pe căt' mi aduc aminte, chiar de orizont aveam nicio îndoială. După reintoarcerea mea în anul 1836 'mi-am pregătit notițele spre publicația, și cu această ocazie am bagat de sănătate fapte tind la originea comună (common descent). În urma acestei observații am introdus într'o carte de notițe tot ce se referea la această cestinuare. Cred însă că a mai durat doar până la trei ani până ce m'am convins pe deplin, că speciele sunt schimbăcioase.”

Acestea sunt propriile vorbe ale lui Darwin. Cititorul se poate convinge

din acestea că teoria selecției nu este numai o idee fugitive, care s'a ivit într-o bună dimineață în capul tinereului naturalist ci că aci și vorba de rezultatul unei cugătări indelungate.

După întoarcere în London Darwin și regula colegiunea abundanta și și redigă notițele sale. După trei ani pleacă la unchiul său Josiah Wedgwood și se cunună în 1839 cu verigoașa sa Emma Wedgwood. Din această căsătorie rezultă 5 băieți și 2 fete.

Dela anul 1842, Darwin trăiește completă la moșia sa Dowa în comitatul Kent. De aci eșiră grandioase opere, cari duseră numele autorului pe tot globul terestru. Cel mai important și mai cunoscut op. al lui Darwin este fără îndoială cel apărut în 1859 pentru prima oară, despre originea speciilor. Acest op. în 1872 s'a tipărit englezesc într-o așa editie, așa cum acum sunt răspândite în Marea Britanie vre o 50,000 exemplare. Afără de căteva tratate mici, răs-

vechiu a fost în contradicție cu unele dispoziții congresuale și astfel nu apută forma basă la desbaterea specială, atunci că și acest proiect nou, care consumă cu cel vechiu, până la unele schimbări în formă ar trebui luat del ordină dilei. Cu toate acestea eu încă sunt pentru primirea lui de basă la desbaterea specială. M-am simțit dator cu cele dîse ca să mi salvez consecința de autor al proiectului celui vechiu, și să se scie starea lucrului ca să nu fie în rătăcire opinionea publică. Îmi rezerv dreptul de a propune la locul meu, după ce se va primi proiectul prezentat de basă la desbaterea specială, unele modificări.

Preșidiul: Proiectul cel vechiu nu s'a luat dela ordinea dilei din motivul, ca să se facă opoziționarea autorului lui. Îmi aduc bine aminte ce s'a fost din atunci, când s'a luat proiectul cel vechiu dela ordinea dilei: fiind că în regulamentul ce n'a prezentat nu se ține cont de toate dispozițiunile statului referitoare la scoalele primare să se reașternă consistoriului spre rectificare. Atâtă s'a distanciat și nu fără cîuvînt, căci dispoziția referitoare la introducerea limbii maghiare în scoalele populare nu era considerată.

Se afă și în proiectul de față un loc, cu care nu pot fi de acord, și împărtășirea elevilor nu după clase ci după anii de scoala.

Dep. N. Popescu: Vor mai fi încă și alte puncte în regulamentul prezentat, cu cari nu vor putea consuma toți domnii deputați. Împregurierea aceasta nu poate fi motiv de ajuns pentru ridicarea lui dela ordinea dilei.

Dep. Trombițas: Chiar și în dispozițiunile aduse de stat încă se întrebuintăză numurile folosite în proiectul de față. Numirea „clăssă” însmează despărțămînt sau și cursuri.

Dep. Sim. Popescu: În anul trecut s'a fost din ca să se primească proiectul prezentat de basă la desbaterea specială. În decursul discuțiuniei însă s'a ridicat dela ordinea dilei. Proiectul de față e identic cu cel din anul trecut, primindu'l deci de basă la desbaterea specială n'au purceadă în conformitate cu concursul sindical din anul trecut.

Dr. N. Pop: Voi se respond la cîuvîntul Înalțului preșidiu. Împărtărea e ca și în cel dintâi plan de învelâmat, ceea ce însă nu altereză înțelesul acestuia de loc.

Preșidiul: Una și dor se scu: Sunt provînute clasele paralele?

Dep. A. Trombițas: Este o dispoziție, în care se face provisioane în privința aceasta. Acolo unde trece numerul elevilor preste nume-

pândite prin fol literare, Charles Darwin, în decursul celor din urmă 10 ani, a publicat următoarele opere mari: „Despre originea naturală a omului” (1872); „Despre expresia emoțiunii omului, și la animale” (1872); „Plantele ce mânăncă insecte” (1875); „Încrucișarea și fecundarea plantelor” (1876); „Despre formarea pămîntului vegetativ prin activitatea vermicelor” (1881).

Considerând că Darwin din a. 1840 era bolnavic, că mulțe dîle nu puteau lucra din cauza slabiciunii corporului, productivitatea spirituală, după cum a desvoltat-o el, trebuie să o numim miraculoasă. Ar fi miraculoasă și pentru un om robust. Agerimea sa spirituală a mers mână în mână cu bunătatea inimii și cu modestia sa.

Acest bărbat celebru, acest naturalist mare a părasit această viață atât de obosităre și atât de scumpă lui, în 7 Aprilie anul curent. Onorează amintirei lui!

rul prescris în lege, este să se institui o clasă nouă.

(Va urma.)

Revista politică.

Sibiu, în 28 Aprilie

Contele Kálmánky fiind chemat, a venit în 7 Mai în la Budapesta pentru ca să își descorepe imperatul și regelui părere în privința demisiei ministrului comun de finanțe. Precum se vede negoțiările merg întracolo cu portofoliul acesta să se încrîneze lui László Tisza, fratele lui ministrului president Col. Tisza. În privința aceasta s'a telegrafat dela Seghedin diariului „Egyetértes” următoare:

„Din ivor demn de credință aflu că László Tisza, comisarul regesc plecându-se înaintea pretensiunilor situației este gata a primi postul de ministru comun de finanțe. Provisoriu portofoliul acesta se va înlocui lui Béla Orczy până când adevărat László Tisza va fi aproape de sfîrșitul reconstrucției Seghedinului. În urma acestora Lud. Tisza s'a dus la Budapesta spre a fi primit în audiенță la regele.

Dela Viena anunță diarele o criză ministerială. Se scrie că contele Coronini are să fie următorul lui Taaffe. De o camdată nu se pare că avem de a face numai cu sciri de alarma.

Regele Serbiei, care călătoresc prin regatul său avea să se întâlnescă cu reprezentantul austro-ung. general David în catedrala mărginîșă Uisita. Cetățenii de acolo însă au ridicat o poartă triumfala cu inscripția: „Bosnia și Erzegovina trebuie să fie ale noastre” de altă parte. „Acesta e calea Ta către Bosnia”. Afără regele despre acestea s'a intors din drum și la rugăre a căduse la deputațiunile să merge la Uisita se dice că a respuns: „De altă dată după ce vă veți fi îndreptat.”

Cestiuina din urmăreană pare că se între într-un stadiu nou. „Rom” propune în locul proiectului Barrère o propunere a bar. Haymerle din seara dă două a congresului din Berlin, conform cărei Dunărea să se considere de fluviu românesc. Poate că în sensul acesta va fi propunerea României signalată prin telegraf și care o va prezenta reprezentantul român comisiunii dunărene.

Uciderea din Dublin este foarte regretată din toate părțile chiar și de conducătorii Irilor.

Atentatul din Dublin.

Capitala Irlandei a fost la 6 Mai spectacolul unei crime infișoate; noul secretar de stat pentru Irlandia, lordul Cavendish și adjalul seu Bourke fură ucisi într'un mod cumpălit. Judecând din depeșele soisito până acum asupra acestui omor, între atentator și între victimile lor s'a incins o luptă formală, care s'a sfîrșit cu moartea nenorocitorilor funcționari de stat. Ei s-au apărat cu curagiul desprăierării, dar înzadar. Cum se vede, crima s'a plănuit și executat cu mare cetezare. Atentatorii au avut, după exemplul nihilistilor russesci, la dispoziție compliciti și după sevărîșirea crimi compilate ei, probabil ajutați de complicitilor lor, părăsiră neconturările parcurile dinaintea reședinței vicecerului, unde se află mai târziu cadavrele multe ale ambilor secretari de stat. Evenimentul sângeros și lămurit prin consecințele sale însemnatice. Irlandezii au asteptat ca în locul lui Forster, care se retrăseseră mai de ună zi, să fie chiamat un amic pronuntat al lor, bună oră Chamberlain, și denumirea lordului Cavendish a-l lovît cu un dus revoie. Cavendish și fratele lui Hartington și Gladstone l'a aleș de succesorul lui Forster pentru a da oare să cum vii ghilii moderati și garanție că nu se

va intinde prea departe cu concesiunile față cu Iril. Acum acest garant a plătit cu viață să ministerul să de trei dîle și cestiuina Irlandei amețină a lăua o față de tot tragică tocmai în momentul deciderilor când Gladstone voia să și deschidă acțiunea pentru împăcare.

Această faptă va fi o grea lovitură nu pentru Englezii ci pentru Iril însăși, căci speranțele acestora se văd nimicite pe timp indelungat. Gladstone începusă prin să a corisitorii ligii înciși libertatea necondiționată și el avea planul să pună în lucrare pe căt se va putea propunericile de împăcare ale lui Parnell, Dillon și O’Kelly. Guvernul era gata a face concesiuni radicale. Restantele de arăndă era se li se ierte arendașilor în cea mai mare parte; numai a treia parte trebuie să mai plătească debitorii, precum statul voia să ia o terțialitate asupra sa și proprietății aveau se rezigne la terțialitatea ultima. Toate acestea erau numai mese mări pregătitoare, la care avea să se adauge o resuscipărare sistematică a pămîntului în stil mare. Suma de bani ce se recere pentru aceste reforme agrare plănuite variază între 150 și 200 milioane puncti sterling și Gladstone nu s-ar fi spămintat a impune poporului englez aceste jertfe materiale atât de grele. Nu se poate constata apără, dacă prim-ministrul Angliei ar fi și executat aceste planuri cetezute ale sale, e însă probabil, pentru că Gladstone a dat adeseori dovezi de dragie asupra partidei sale și despre energia sa patimăcește cu care merge pe calea ce i se pare adevărată.

Acum însă toate planurile sale sunt nimicite. Nu numai partida liberală, ci și frații împăratul și guvernatorul englez ca o lajitate fără păreche. Parlamentul va cere forță de fer contra rebeliunii latente din Irlandă și telegraful signalizează deja faima, că nou vice-regie din Irlandă, Carl of Spencer, care avea să deschidă calea împăcării cu reînșinutul popor, și-a dat demisie în manile cabinetului. Diletele cele mai deaproape vor areta, dacă Gladstone mai dispune încă de majoritatea parlamentului, dacă legislatoriile Angliei nu au venit cuvînă preste noapte la convînție, ca acum un guvern toristic ar fi la locul seu, pentru a rezista cu asprime stărilor caotice din Irlandia. Un lucru e dovedit, că Gladstone nu e în stare a fi în frâu pe Parnelli și ca iale as pentru a împăca diferențele secte de conjuratori. Conducătorii moderati ai ligii irlandeză se pare că au perduț parte cea mai mare a influenții lor asupra poporului, elementele estreme au sunis frânele la sine și Parnell nu mai e „regole neîncoronat al Irlandei”, cum a dîs cu ironie amara Forster în cîndină de Joia parlamentului.

Situația întrăgă învolvă pentru Gladstone necesitatea tristă de a abdice de toate planurile sale de reforme și său să se retragă sau să pună Irlanda întrăgă sub dreptul marșal. Gladstone a avut înțenția să intenționeze folosirea pentru binele Irlandei, iar aceea au suferit prin crimile din urmă un nufraugiu desvîrșit.

O voce liberală din Cislatinia.

Pre cîndă la noi în Ungaria centralismul maghiar trage ultimele consecințe ale domniei de răsă, în Austria se sporesc din ce în ce mai mare numărul acelor bărbăti, care au firmă convicție că statul austro-ungar ca stat poliglot nu poate avea

o existență solidă de căt pe baza egalei îndreptării a tuturor națiunilor ce compun acest stat. Nu ne îndoim, că această convicție ce rezultă din adeverăta cunoacere a condițiunilor vieții de stat va prinde rădecini și în Ungaria. Maghiarii vor trebui să priceapă odată că idea unui stat pur maghiar e o chimera.

Dar să nu ne abatem dela obiect, e vorbe de o enunțare remarcabilă, ce o cîtină în dilele trecento într-o foaie din Viena, de enunțare ună cunoscută bătăliber Dr. Fischhof, care nu s'a sfîrtit nici odată a spune respicat și lămurit părările sale. Tonul acestei enunțări și conținutul ei sunt obișnuiti a-l audii de căd din gura falsilor patrioți din tabera Herbst și consorții. Dupa cum se vede, în Austria germană cei nepreoccupați încep a se cugeta serios la viitorul statului și o adeverăta bucurie pentru națiunile din Austria, când ideea de înfrâtere începe a prinde rădăcini și la Germania, cari nu se pot ușor desface de unele predilecții naționale exagerate.

Eată cum stabilisce Dr. Fischhof atitudinea adeverăta a Germanilor din Austria față cu celelalte națiuni, într-o ipostază adresată la „W. all. Z.”.

„De Redactor! Dela conciliantul articul de Crâciun ce-l publicase Etienne puțin timp înainte de a trece din viață, nu s'a mai ivit o asemenea manifestație în jurnalele partidei liberale, a căror dispoziție și consequență intransigentă. Cu atât mai vesel m'a surprins tonul conciliant și cuprinsul articulului de fond din numărul dela 19 Aprilie al foaiei Diale. Este oare aceasta enunțare numai expresiunea modului dtale de a vedea? Ai vorbit Diale numai în numele sau în sensul partidei Diale sau cel puțin al unui fragment din această partidă? Eu nu scu. O dogenie spre împăcare se afă ce și drept în situație partidei constitutionale, și aşa dorința de a audi cel puțin în cercurile publicistice ale partidei și altă glasuri de împăcare, poate că nu și un pum de siderium; patriotică și fără îndoială aceasta dorință. Ideea de pactare numai astfel va avea sansa de succes, dacă va fi cultivată în sinul partidei liberale. Mâna unui ministru, fie ea căt deabilă, nu va pute realiza împăcare între partidele ce se află în cîrd, căd vreme va lipsi condiție sine qua non, apărându spre împăcare la partida, care nu are să prețindă ci se facă consemnare. Din cîndină de adio al baronului de Walterskirchen resuflă conciliabilitate. Remâne să nobilul și genialul reprezentant al Stîriei îsolat? Timp mai indelungat nu! Evenimentele parlamentare din timpul meu nou ce și drept nu sunt de natură a descuragia partida constituțională, pentru că însemnatatea Germanilor nu se poate sterge prin voturi, ele sunt însă cu totul de natură a-i face trădi. Si pre căt de regretabilă ar fi descuragiarea pre atât de imbucătătoare ar fi tredirea, pentru că patima nu conduce ci seduce; și ea ne a și sedus la unele lucruri care nu au adus Germanilor austriaci nici renume nici folos.

Ai vorbit despre evenimentele ultime din parlament, dar nu numai lucrurile ce s'a petrecut de un timp încoace în monarhie ci și cele întemeiate în afară de monarhie, noile dojenesc a examină serioasă situația și tot ce pretinde ea. Spectatorii unui aprig general rusesc, ce respindere o nelinisoare prestoare Europa întrăgă, eară și ne-au înfatizat ochilor noștri în mod viu pericolul, cu care panslavismul ne amenință neconcentrat, au trebut se să impună din ce în ce mai mult convicție, că moscovitul, pururea destepă și pururea pănditor, își intemează toate speranțele sale pe desbințările noastre naționale, își zisă deosebite planurile sale pe incurcătu-

rile noastre interne. Mulți publiciști și oratori parlamentari afirmă că drept ceea ce Austria va pute să paralizeze stăruințele panslavismului numai astfel, dacă va împriu viații sale de stat un caracter excluderă german. Este care corectă această afirmație? Aceea spore neusucces pansiavismul și domnia sau cel puțin protectoratul. Slavori orientali asupra tuturor Slavorilor din apus și dela meadă și, prin urmare și asupra celor douăcăzi de milioane de Slavi ai monarhiei noastre. Și aceea ce ni se recomandă ca mijloc palliativ este, să preferim interesele naționale ale Germanilor austriaci din punct de vedere al statului, să se respecte exclusiv sau cel puțin în mod precuprindător opinia publică a Germanilor din Austria, va se dici nisunțele naționale și simțeminte seminților noastre slave să nu se ia în considerație sau de loc să nu mai intru în mod neînsemnat, opinia lor publică se nu influențează asupra politiciei noastre interne și externe. Nu însăcum aceasta, a face prin desconsiderare pe Slavii nostri maleconveniți și a' i duce într'o îspătă cu totul periculoasă, când Rusia ca protectorul naționalităților ca eliberatorilor lor va începe vreodată dintr'o situație umilitoare un resboiu asupra noastră? Ni se respunde că ar fi tradare de sine când Germanul și-ar iertă rolul de conducător, problema sa culturală și misiunea civilizațoare a limbii sale în imperiul dela Dunăre.

Dar nu de jertfere misiunea e vorba, ci de a *alegare nouă a mijloacelor*, cu care se impinscse misiunea, de a alege corponducătoare ideilor actuale. Germanul din Austria poate să și impinscă chiemarea sau prin forță sau prin violență sau prin „o prevenire prudentă și binevoitoare. Pentru a aplica forță i lipsește prevalența numerică în afara și acum și în sinul parlamentului. Violența e o armă pe care Germanul nu o poate învăța; Slavul îl întrece cu violența. Deci nu e deținut bunăvoiinta care condusă fiind de prudentă și în stare să restabilească și asigură în mod durabil influența. *Germanizarea și neescutabilitatea pentru ideile de naționalitate care predomină în timpul nostru, mai departe pentru articolul 19 din constituție și pentru sumuțările întregii lumi slave propagată de diplomația rusească într-ascuns ca de demagogia rusească pe față.* A concede pretensiunilor naționale numai pe jumătate, și ca ori ce lucru neperfect un ceva ca în suflul temerii mai mult decât un refuz complet. Apetitul nu trebuie atită, dacă nu voiesc și la satisfacie. Deci e consult și a *prin o lege asupra limbii tot ce e compatibil cu esențele neaperante ale statului și a precisa exact tot ce se promite în articolul 19 al constituției noastre, pentru că țermurirea precisă servescă spre asigurarea ori și cărei posessuni și a ori și căruia drept și în Austria nu e de asigurată niciun drept*

astfel cum este acela care trebuie se pună capăt celor mai periculoase certe, certelor pentru limbă.

Ni se pune întrebarea, cum să-și implicească limba germană misiunea sa culturală între asemenea imprejurări? Să înțeleagă în mod civilizațoric, nu prin delătuirea sau schimboarea celorlalte idiome, ci promovând dezvoltarea sa. Precum limbile culturii moderne său ridicat cu ajutorul limbelor clasice, aşa și idiomele slave să se ridică cu ajutorul limbii germane. Limba noastră maternă, împunându-se naționalităților prin legislație și administrație, va deveni, cum ne învăță experiența, păharul, din care contrari naționali vor da de de beuturi din cele mai otrăvite; prezentându-le-o însă în mod amabil, ea va fi păharul, al căruia cuprinseva recorzi și insuflare pe aceste naționalități și va consolida și pe Germani. Limba franceză a ajuns la însemnă-

tate universală, fără de a apăsa și împiedica în dezvoltare alte idiome, și limba națiunii cugetătorilor să nu fie în stare a fi prin sine însăși pentru poporul Austriei aceea ce limba franceză și pentru oamenii culti ai tuturor națiunilor civilisate? Se aibă ca oare lipsă de presuini urgisiție, ea, care nu înrîuri într-o volnică din partea statului, ci prin neînvinșă forță a impreguriările dispuse de un puternic teritoriu în legislație și administrație ca de un domeniu al său, ea, care e urmărită chiar din partea sovinistilor naționali numai ca limba de instrucție în școală dar nu ca obiect de învățământ, ea, care e singură în stare în patria noastră ca mare a mijloci comunicarea spirituală, socială și economică între cetățenii statului de diverse limbi și concesul oficiu între autoritățile imperiului și provinciilor? Înverșunatul Scobeleff a aruncat Germanilor imputarea ce învelișă un omagiu căci, cu toate că să sunt puțini la număr, au prevalență în puternica și mândră Rusie națională; și noi cei din Austria să fim descurajăți? *Eu accentuez că insuflețirea colorată limbii din patrie ne înțrestește și pe noi Germanii*, întrucât cu cât se desvoilează mai veselă specia proprie națională, cu cât mai bogată va fi proprietatea limbistică a Slavilor nostri cu atât mai sigur ei vor rezista la amâgirile lor Ascaloff și Katoeff, al căror scop final e incorporarea tuturor națiunilor din trupul moscovit. Da, există numai un stat în Europa, care poate să se opună acestei nesunări și să abată pericolele, cu care americană Europa, și acest stat e Austria. Ea le va abate, însă numai așa dacă va opune nesănătosului slav, care convinge semiințelor singurătice și prelungă o conducere înțeleaptă nu vătăma pe nimenea în Europa. Eu am dovedit dju prin scrierea mea despre problemele monarhiei noastre că înrîuirea mai depărtată, nu unitatea de rassă, ci unitatea națională e un element pentru stat, pentru că rassă este numai ultima linie de retragere pentru un popor greu strătorat, pentru un popor săracit și degenerat naționalcesc. Posesiunile celor mari politice și limbisticale ale singurătelor popoare germane și românești stivuiesc total ideea pangermanismului și panromanismului. Cum că poate se fie și numai vorbă de panslavism, aceasta dovedește serioză limbistică și politică a semiințelor slave, cu toate că ele jertfesc foarte puțin, când vor se aduce drept sacrificiu pentru unitatea de rassă proprietatea lor limbistică și politică. A delatura aceasta lipsă, a imbogății pe Slavii nostri în privința limbistică și politică, însemnă a prinde panslavismul de rădecină; și întrucât nu mai cel lipsit de posesiunile se face fugă; ear posesorul e un bărbat cu jocuri.

„Prin urmare“, ne vor dice cei ce ne batjocoresc, „Neamțul trebuie să lase la o parte cu totul scutirea naționalității sale proprii din pură dragoște către celelalte popoare, cu care

Fără îndoielă e datorința lui a grigi de scutință și rađimul naționalitățile sale propriе. Dar Germanul aflat a el oare scutință sa acolo unde a căutat-o? E probat care rađimul în a căruia soliditate a pus așa mare încredere? Cumcă paragrafi regulamentelor electorale sunt nisice columne foarte putrede, aceasta a esperiat-o în deajuns; dar câtă vreme Germanul se va baza pe punctul de greutate al destoiniciei sale, el va avea o basă solidă și sigură, și nu are lipsă de asemenea rađim, presupunând, că la destoinicia sa se va mai adauge facultatea de acomodare, care, având în vedere ţinta sa cea mare, se conformată cu postulurile impregurărilor, și acea prudentă, fără care nici o ac-

siune politica gravă nu se poate ese-
cu succes. Germanul nu are lipsă
decat de egala indreptătire legală.
Dacă se va fi îngrițit de aceasta, va-
corea superioră i este asigurată. El
nu are lipsă de piedestal, de preferință,
săcă printre cei de o categorie cel
superior și cel mai respectat. Deci
tot ce trebuie să facă Germanul e să
impedescă ca majoritatea brutală la-
pare care punct sau în care care mo-
ment să nu-i amerinte poziția egală.
De aceea eu am pledat totdeauna pen-
tru o lege asupra limbii, care să pună
în acord minorității naționale în mările
și înseși... Eu cred că votul curiaț
l-am recomandat pentru rezolvarea
prestuiilor de limbă și cel mai eficace
 mijloc de scutire pentru toți, pentru
 români și germani, când se vor afla în
minoritate; pentru că o asemenea dis-
poziție îi face posibilă odinioară
când cu incurcăturile bisericesc con-
verzirea celor desbinți prin ceară
confesională. Asemenea conștiință re-
ligioase trebuie scutită în statul de na-
ționalități conștiința națională de o
atâtmare prin rezoluțiuni de ale ma-
jorităților, mai ales în timpul nostru
când individul nostru național continuă
să luptă începută în veacul trecut
de individul personal. Precum să lupa-
tă individul personal contra preroga-
tivelor statelor și ordinilor, așa se
luptă individul național contra prero-
gativelor naționale, și să ne ferim în
lupta de aici și în cea de odinioară
a validității săngelului albastru ca titlu de
drept pentru preferințe; pentru că mai
înversuționătoare decât însăși nedreptatea
e insulta și batjocura.

Germanul se nu se pună mai pe sus
de alții, ci să se pună în fruntea lor
și se premeagă. Dacă nescă bărbăta
Herbst, Suesz, Plener, Sturm etc.
se punea la începutul activității lor
parlamentare înaintea partizanilor lor
în parlament cu cuvintele: „Noi suntem
cei mai ageri, cei mai eločenți,
cei mai expriși, cei și mai surgiutori între
DVoastră, deci trebuie se vă fin
cundreitor!“ — prin aceste cuvinte ei
într-adevăr nu provocau subordonare ci
numai nedumerirea partidei. Ca
omani inteligeți însă děnsii n'au vorbit
aşa. Ei s'au pus la lucru, s'au arătat
a fi cei mai ageri, mai eločenți, mai
expriși, mai surgiutori și conducearea
li s'a dat de sine. De ar imita Germanii
austraci exemplul ce l-au dat
politicii români în sinul partidei
și rezultatul va fi același.

Am potrivit ca o întempiare norocosă să impregneze, că în timpul cel mai apropiat vor veni în parlament cestuii, la a căror desfășurare și rezolvare partidele nu se vor grupa după naționalitate ci după principiu și după interes. Bărbații care puțin înainte de aceasta aruncau cele mai ascuțite săgeți unui asupra altora, vor lupta aci umăr cu umăr. Se poate că ambele părți vor folosi apropierea momentană pentru a afa puncte de atingeri și împreunare durabile. A fi întransigent ar însemna alua o culpă grea asupra sa, dacă o transacțiune norocosă nu ar avea un succes mai mic decât delăturarea certei pentru limbă, împreunarea liberalilor tuturor naționalităților noastre, gruparea partidelor pe baza unor programe politice și economice și prin aceasta insuflarea constitutionalismului, însăracarea vieții noastre publice secate și qualificarea monarhiei pentru împlinirea misiunii ce i-a desemnată situației și istoriei, misiune, a cărei înaltă însemnatate nu o ignorează nici una dintre naționalitățile noastre.

Epistola mea care nu mai lungă decât să fii cuvenit și gata. Ti-am scris numai privat, aceasta o fac însă nu pentru că cele ce le cuprind epistola ar avea să se sfiească de publicitate și, în starea solitară în care mă aflu mai că mi-a trecut voia de a scrie.

Primesce, dle Redactor, expresiunea deosebitei consideratiuni ce-ti pastrez.

Dr. Fischhoff

Varietäti

* (Reuniunea sodalilor români din Sibiu) se va întră în Dumineca seara în 2/14 Maiu în grădina „Flora” la petrecere socială cu cântări și declamaționi și în urmă și cu ioc. La această petrecere comitetul reuniieni îl va invita pe toți membrii, sprinținitori și binevoitorii reuniuniei, pe calea acesteia fără de a mai face invitații deosebite.

Între Copsa și Sibiu: a) Trenu

Inter Copşa și Sibiu, la Trenul mixt Nr. 1812: va pleca dela Copşa dimineața la 3 ore și 19 minute – va sosi la Sibiu la 5 ore și 47 minute dimineața. — b) Trenul de persoane Nr. 1802: va pleca dela Copşa la 11 ore și 10 minute după ameașă, va sosi la Sibiu la 1 ora și 41 minute după ameașă c) Trenul de persoane Nr. 1804: va pleca, dela Copşa la 6 ore și 41 minute seara și va sosi la Sibiu seara la 8 ore și 48 minute.

Intre Sibiu și Copsă: a) Trenul de persoane Nr. 1803: va pleca dela Sibiu dimineața la 7 ore și 36 minute — va ajunge la Copsă la 9 ore și 28 minute înainte de ameađi. b) Trenul de persoane Nr. 1801 va pleca dela Sibiu la 3 ore și 58 minute — va ajunge la Copsă la 5 ore și 56 minute după ameađi. c) Trenul mixt Nr. 1811: va pleca dela Sibiu la 10 ore seara — și va ajunge la Copsă la 12 ore și 14 minute din noapte.

* (Provocare.) Subscrissii in nu-

mele societăți „Petru Maior” și jumătatea română din Budapesta, conform deciziei noastre, provocată de pretoții acei p. t. dni, care datoră societății „Petru Maior” atât cu tâscă de membri restanțiale, cât și cu altii sume, se binevoiașă a-și satisface dorințele D-lor cel mult până în 1 iunie st. n. a. c. pentru că în casu contrarului societatea este decisă a lucești alte măsuri pentru încasarea pretențiilor sale.

Întotdeauna cu această ocazie suntem rugați pe acel p. t. din cari au cunoscute și scinții despre Societatea juniorilor din Kecskemét ca se alătură bunătățile a noastră informă, că care mai există respectiv în societate, sau ba; și dacă nu, atunci unde se află avereasă ei, find căcăi conform unui act care-l avem la mână, în societatea „Petru Maior” e aleasă de credere, în casul desființării acelei societăți.

Dupa acestea asigurandu-ve o
Dle Redactor, despre stima si recu-
nosinta ce Ve-o păstrăm, suntem cu
deosebită stima.

Georgiu Ilieq. Demetriu Horváth

* *N*umărul său este 1000.

(Nouă bibliotecă română.) Jurnalul
beloartei literare. Apare în 1 și 15
fie cărei luni în cuart mare cu înveli-
toare ilustrată, Un nr. 30 cr. Abona-
ment pe an 7 fl. și 3 fl. 60 pe semestru.
Editura și redacționarea lui Teodor
char Alexi în Brașov. Cuprinsul nr.
Cioicăi, (roman istoric); *Iacob Negruza*
(schită biografică); *Amor* (poesie);
Noftuni de estetică; *Sgârduri*, comedie
în 5 acte de Molniere, tradusă de Vir-
gilin Popescu; *Influența mamei și
educațorului în profesionalizarea
capitolului*, studiu social pedagogic
de I. Dariu; *Varietăți*. Nouă biblio-
tece, promite și ilustrații. O reco-

* („*Biblioteca literară*“.) Patru Novele de *Carmen Sylva*, *Alarcon*, *Bret Harte* și din chinești, traduse în

